

11

Plooperin l. Sinivuoren kivikautinen
asuinpaikka Villilän l. Villän Pukkilan ta-
lon maassa Uskecan pitäjässä. Tutkittu
osaksi ja kartotettu 29-30 p. keuhk. 1906

[Kertomukseen kuullua kartta sekä
Hist. Mus. Luett. 4716:1-9] kartta ks. kertomus
v. 1913

N° 4593:2-6 on luettelu kiviesineitä,
jotka lähettäjän keräilijä kusta Vassin mu-
kaan ovat ~~lähete~~ saadut Uskelan Villän Puk-
kilan "Umpäiran" peurosta kusta Korvenpäältä.
Esineet ovat pari tava- ja kourutavaa ja kivise-
keihäänkärjenkappale. - Pukkilassa käydessäni
ei sievä kuitenkään sanottu olevan Ump-
äitä nimistä peuroa eikä tunneta mitään
kusta Korvenpäänimistä miestä. Sen sijaan
tiedettiin kertoa että kusta Suomentähti, sil-
loinen Vass, oli lähellä olevan Plooperin mö-
kin väestä johonkin taitan saanut, mutta väl-
laista ei museon luettelossa tavata. Hyvin
luultavaa on nimittäin, että joku tai jot-
kut n° 4593:2-6 luettelusta esineistä ovat
Plooperista, ja muut jostain Toistaisesta tunte-
mattonasta paikasta. Silminnähtävää on
Vass löytöseikoista puhuessaan erehtynyt.

Plooperin l. yhtenäsin Sinivuoren asunto
sijaitsee Salon kauppalaista etelään josta
tie pitkin n. 9 km. Villilän l. Villän kylässä, Puk-
kilan talosta n. 200-300 mtr. itään päin. Se on
entisen suomaan, nykyään alavan, osaksi suo-

W. puolella?
pohjaisen niity- ja peettomaan itäistä ja kaak-
koista laitaa, epäilemättä muinaisen järven tai
meren lahden rantaa. Mäki, joka, kuteen sanottua
viettää idänpuolelle, kasvaa heti Torpan Takana
ja viereellä jokseenkin vahvaa metsää, ja Tehtyään
vähänlänän mäen, kaartuu se W ja SW suuntaan
rajatuun pieneen puroseen l. ojaan, joka kulkoo
NNO - SSW ja edempänä yhtyy Muurlan l. Perkiön
jokeen. Tämä luonnonojapaikana ei kumminkaan
kuulu kivikautisen asutuksen piiriin, se kun
on mäentöyrään toiseella puolella, mutta peurot
löytöalueen alapuolella ovat ennen oleet järve-
nä. M. M. on jostain näistä peuroista aikanaan tal-
teen otettu 3 kyyräsän syväällä rypä, mikä kum-
minkin ylvörotettaissa oli hajonnut Tomukoi.
Se siis todistaa että paikalla on ennen ollut kala-
rikas vesialue. Tässä yhteydessä mainittakoon,
että samalla alangolla löytynyt Villän järvi on
vasta n. miespolvi sitte kuivattu.

Rinne, jolla löydöt sijaitsevat, kohoaa 50
mtr. matkaa (alimmasta tunnetusta löydöstä) et-
suomaan rajalle, jossa musta multa alkaa)
n. 4 mtr. (ks. lähemmin löytökartta ja sivuse-
rauksia siinä). Ylin tunnettu löytö on 5,50 yli 0
pisteen, mutta Töyräs kohoaa senkin yli arviol-
ta toistakymmentä metriä.

Mitä itse löytöalueeseen tulee, tuntee
se olleen verrattain pieni. Löytöjä on runsaimmin
tulleut Sinivuoren mökin edessä kulkevalta erittäin
pehmeähiikkaiselta tieltä sekä myös hietakuopas-
ta, joka kartalla on merkitty no I, jokunen luumu-
ru ja käsihioimen pala on myös saatu kuopasta II, jo-
ka tietysti on saman yhteyttä kuin kuoppa I. Löytöjä on
myös viereisestä NO suunnassa olevasta peurosta, jota
Torpan väki kutsuu Perkiön peuroksi. Alueelta SSO löy-
töpaikasta en luule mitään löytävän, sillä siinä tulee

hieta karkeammaksi; ja kun siecä teetin pieniä koe-
kaiivauksia, ei löytynyt muuta kuin petrifikaatioita.
Täinpäin en voi varmuudella määritellä löytöal-
een rajaa, aikaa kun oli vähä, ja kun parhailleen
kestävän keinäkorjuun takia minun oli mahdotonta
saada muuta kuin yksi täysikasvuinen mies työhöni.
Tutkimus tulikin näin ollen olemaan vain valmistus-

Selvimmän voi löytöpaikkaa tarkastaa hieta-
kuopasta, sillä pellat olivat kauralla ja perunalla, jo-
ten niissä ei voinut mitään kaivauksia tehdä; maan-
tiellä taas heposti kävitteä oista sijasta ei voinut
mitään todellista tutkimusta aloittaa, vaikkakin
siecä kauttaakaan oli näkyvissä pieniä saviastian-
sirpaleita, ja vaikka toistaiseksi tärkeimmät esineet,
kynsitaltta ja liuskamakiorengas ovatkin maantiel-
tä löydetty. Kuitenkin oli itse hietakuopassakin
kauttaakaan näkyvissä saviastian sirpaleita, useim-
mit hyvin pieniä fragmentteiksi mureneita.

Kuoppa, jonka aseman ja suuruuden varsin he-
posti voi määritellä kartan mukaan, on syvintään 2, 07
mtr. syväksi kaivettu ja nousee loivalla tavalla maantien
reunaan asti. Sen kaakkoisreunaa kaivautin tarkem-
min. Maa oli täälläkin keuhasta, pehmeää hietaa, jossa
ei missään oleut suurempia tai pienempää kiviä. Pai-
kottain oli kumminkin hiella ^{kovempaa} palanutta ja tummen-
paa, ikäänkuin palanutta. Vain noin 3-4 dm. pinnal-
ta oli maa kosketettu, sen alapuolella oleva maa
oli alkuperäisen kiinteä. Löydöt olivat enimmäk-
seen kulttuurikerroksen alimmassa osassa. Sen y-
läosaa taas peitti kasvaineinen kerros.

Löydöt ovat tarkemmin luettelut Hist. Mus.
duetti. 4717. Niitä on yksi länxisuomalaismallinen
oikokives viheriästä kiviainetta, pieni kynsitaltta
siniharmaa liva, rengas liuskamasta (vrt. Alfred
Hackman, Finiskt Museum 1894 p. 18 ss.), pari poltetun luun
sirpaleita, hiilen palanen, käsihioimen pala, kivilaste

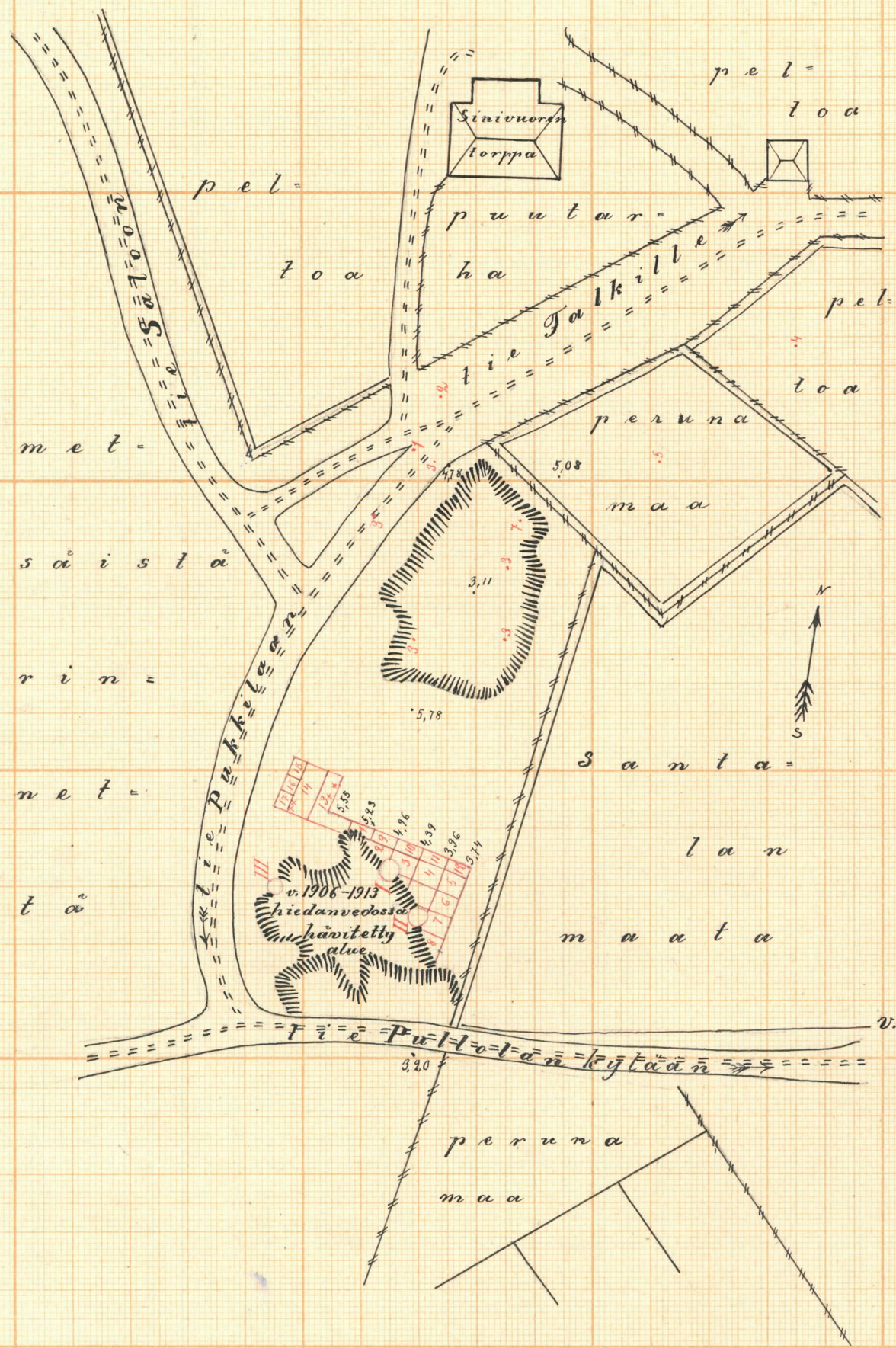
ja ja saviasianpaloja. Nämä viimeainitut ovat osaksi harmaita, osaksi punaisia, jotkut koristamattomia, toiset koristetut kuoppa- tai kampa-aiheilla. Varsinkin ansaitsee viimeainitua koristustapa Suomesta, sitä kun ei yleensä Länsi-Suomesta tunneta, sekä maisteri Ailion mukaan lähinnä löytyy vasta idässä Virolahdeella ja pohjoisessa Almajoella. Intressantti on myös kivi rengas, joka ~~voinee olla ainakin~~ ~~on peräisin rajiista.~~

Mitä paikan kronologiseen asemaan tulee, lienee se luettava kivikauden loppurajoille, kuten osaksi näyttää sen verrattain vähäinen korkeus yli merenpinnan, osaksi reikä rengas. Mainittu tulee myös, että Uskelassa on verrattain paljon vaseita, "kruunuja," joka Todistaa asutuksen samoilla paikoilla jatkuneen pronssi- ja rautakaudella.

Helsingissä, 12 p. Syyskuuta 1906

A. M. Fauyren

Uskelan Pukkilan Sinivuoren kivikauden asuinpaikka.

- v. 1906 löydöt.
1. kynsitaltta
 2. rengas.
 3. saviastianpaljoja
 4. oikokirves.
 5. keihäänterä
 6. käsikivin
 7. hioinkivi.

Fallgrenin kaivaukset
v. 1913.

